

EL BEI: una escola de formació independentista els anys 90

written by Redacció Unilateral | 2 de gener de 2018

El Bloc d'Estudiants Independentistes (BEI) va marcar una generació universitària a les facultats dels anys 90. Des de les aules, aquest sindicat estudiantil va dur a terme diverses campanyes a favor de la independència, treballant per la plena normalització lingüística i per consolidar un marc universitari de Països Catalans, a més de la pròpia política universitària i de defensa dels drets dels estudiants.

Aquest 2017 l'historiador Francesc Marco-Palau ha publicat aquesta història a *La generació de la independència* (editorial Gregal, 2017). Al llibre, l'autor estudia el fil generacional que es forma al Bloc d'Estudiants Independentistes i que després s'organitzarà a través de l'Associació Catalana de Professionals (ACP), el *think tank* dels antics alumnes. Avui aquesta generació incideix en diferents espais de la societat civil i dels partits polítics.

Així, al llarg de les 326 pàgines del volum, Marco-Palau analitza la intrahistòria del procés sobiranista, interessant-se especialment pels seus antecedents immediats. L'autor relata els fets a través de documents inèdits de l'època i de més de 50 entrevistes a protagonistes del moment, persones que avui són al capdavant del procés sobiranista.

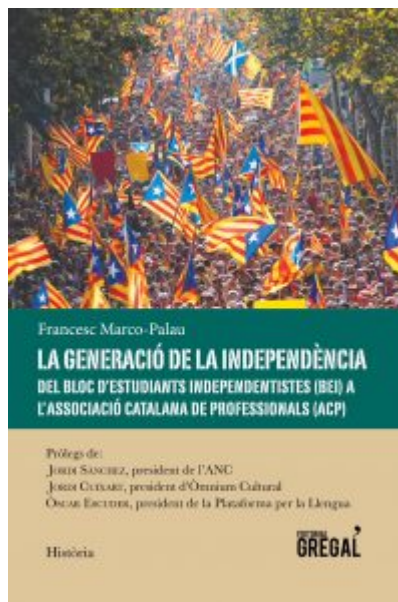
EL BEI i l'ACP

El Bloc d'Estudiants Independentistes (BEI) neix el 1988 a la Universitat Autònoma de Barcelona. En un context de discussió estratègica dins de l'independentisme, amb nombroses escissions internes, un grup d'estudiants aposten per construir una nova eina que esdevingui hegemònica. El 1990, amb la suma de grups preexistents a la UB i a la UPC, es formarà el definitiu BEI, un sindicat independentista d'esperit guanyador.

El BEI es reconeixia com una organització frontera entre l'independentisme institucional i el revolucionari. Eren els darrers anys de la Crida, temps de l'MDT i l'ERC d'Àngel Colom. Des del BEI, a més de tot el seguit de campanyes pròpies amb una capacitat de mobilització notable, participaria en accions reivindicatives per la catalanització dels Jocs Olímpics o se sumaria a projectes a favor del català amb l'ONG del català tal com el mateix autor va analitzar en un llibre precedent *Plataforma per la Llengua. 20 anys defensant el català* (Editorial Base, 2014). Des de la universitat, els integrants del BEI serien clau per la creació de la Xarxa Vives i, en determinats moments, tindrien la capacitat d'incidir d'una manera important en l'elecció d'equips rectorals.

Quan la primera generació de militants del BEI acaba els seus estudis a la universitat, es crea l'Associació Catalana de

Professionals (ACP), amb la voluntat de ser una organització d'exalumnes del BEI, entre el *lobby* i el *think tank*. Des de l'ACP aquesta generació tindria un paper destacat en la modernització de la celebració de l'11 de Setembre i en la renovació d'Òmnium Cultural del 2002, a partir de la presidència de Jordi Porta.

L'independentisme actual

El llibre de Francesc Marco-Palau analitza l'evolució d'aquesta generació i com, en l'actualitat, els exmembres del BEI i els que van passar per l'ACP se situen al món de la política i a les entitats de la societat civil. Nombrosos dels antics estudiants avui són regidors als seus municipis, del PDeCAT als comuns, de la CUP a Demòcrates, si bé majoritàriament d'Esquerra Republicana de Catalunya. Alguns d'ells van formar part del *sottogoverno* dels dos tripartits i, d'una manera destacada, aquests darrers 18 mesos han estat membres de l'engranatge del govern de Junts pel Sí.